

<b>Курс за обучение в ОНС „Доктор“</b>	
<i>Научно направление</i>	3.3. Политически науки
<i>Докторантска(и) програма(и)</i>	
<b>Код.</b> Наименование на курса (учебната дисциплина)	ПОЛИТИЧЕСКИЯТ КАПИТАЛ: ГЕНЕЗИС, НАТРУПВАНЕ, УПОТРЕБА И ЗЛОУПОТРЕБА
Титуляри на курса	Проф. д.п.н. Николай Найденов
Език на обучение	Български английски (в случай, че има докторанти от чужбина).

<b>Учебна заетост</b>	<b>Форма</b>	<b>Хорариум</b>
Аудиторна заетост	Лекции	30
	Семинарни упражнения	
	Практически упражнения (хоспетиране)	
<b>Обща аудиторна заетост</b>		<b>30</b>
Извънаудиторна заетост	Реферат	
	Доклад/Презентация	
	Научно есе	50
	Курсов учебен проект	
	Учебна екскурзия	
	Самостоятелна работа в библиотека или с ресурси	70
<b>Обща извънаудиторна заетост</b>		<b>120</b>
<b>ОБЩА ЗАЕТОСТ</b>		<b>150</b>
Кредити аудиторна заетост <sup>1</sup>		1
Кредити извънаудиторна заетост		4
<b>ОБЩО ЕКСТ</b>		<b>5</b>

<b>Предварителни изисквания</b>
няма

<sup>1</sup> Моля, отбележете ако кредитите не са приложими

### **Цел и задачи на курса**

- изграждане на цялостна представа за факторите, които влияят върху политическия процес; целта на тази представа е да даде надеждни ориентири в сложните политически дилеми пред Европа и света;
- развиване на способност да се разграничават и анализират онези механизми, чрез които може да се натрупа политически капитал извън обхвата или в противоречие на принципите на демокрацията;
- получаване на допълнителна гледна точка към дисертацията на докторанта, където и доколкото нейната тематична насоченост позволява това.

*Характер на обучението:* дискусивно и аналитично. Докторантите ще имат постоянна възможност да обсъждат повдигнатите проблеми сами по себе си или във връзка с тематиката на техните дисертации.

### **Анотация на курса**

Този курс разглежда като политически капитал подкрепата на гражданите за политиците, заради това, което политиците правят за гражданите, заради идентичностите, с които политиците се олицетворяват и заради ловкостта, с която политиците оперират на конкурентната политическа сцена. На тази основа се разграничават три типа политически капитал: реален, идентификационен и сравнителен. Реалният политически капитал изразява степента, в която гражданите подкрепят политиците за техните полезни програми, политики и решения т.е. за решаването на техни реални проблеми. Идентификационният политически капитал произтича от реалната или фиктивна идентификация на политиците с конкретни нации, групи, политически традиции, ценности, исторически спомени и т. н. В резултат от този процес, гражданите се идентифицират повече или по-малко с определени политици т.е. реалният политически капитал се преразпределя. Сравнителният политически капитал произтича от ефективността спрямо политическите съперници на всички политически „бойни полета“ – партийни програми, предизборни платформи, публични политики, политическо представителство и т. н. В суматохата на политическото съперничество, първичният и идентификационният политически капитал се преразпределят отново, съобразно ловкостта на политическите играчи и съответстващото разпределение на образите на победители и губещи. От една по-обща гледна точка, реалният политически капитал може да бъде наречен още „първичен“, защото отразява най-голямата ценност в политиката: признанието на хората. Идентификационният и сравнителният политически капитал, съответно, биха могли да бъдат наречени „вторичен“ политически капитал, защото те всъщност преразпределят първичния политически капитал. Доминирането на вторичния политически капитал над първичния се интерпретира като знак за дефицит на демокрацията и популизъм.

This course argues that political capital is the support of citizens to politicians motivated by what politicians do for citizens, which identities politicians claim to respect, and how skilfully politicians operate on the competitive political arena. Respectively, three types of political capital have been differentiated: real, identity, and comparative. Real political capital expresses the extent to which citizens support politicians for their beneficial programs, policies, and decisions i.e. for solutions to their real problems. Identity political capital stems from the real or false identifications of

politicians with specific nations, groups, political traditions, values, historical remnants, and so on. As a result of this process, citizens identify more or less with certain politicians i.e. the real political capital redistributes. Comparative political capital stems from the effectiveness against political rivals on all political battlefields – party programs, electoral platforms, public policies, political representation, and so on. In the uproar of political rivalry, primary and identification political capital redistribute again according to the adroitness of political players and the resulting distribution of the images of winners and losers. From a more general point of view, the real political capital could be named also ‘primary’ because it reflects the most precious value in politics: people’s recognition. Identity and comparative political capitals, respectively, could be named ‘secondary’ because they actually redistribute primary political capital. The domination of secondary political capital over primary is interpreted as a sign of democratic deficit and populism.

**Тематичен план**

1. Понятието за капитал в контекста на Модерното общество. Основни видове капитал;
2. Гледни точки към политическия капитал и неговата дефиниция;
3. Критичен анализ на възгледите за политическия капитал и формулиране на цялостен подход към него;
4. Първичен и вторичен политически капитал;
5. Типология на възможните източници на политически капитал: политически решения, икономическо разслоение, национална, етническа и пр. идентичности, религиозни вярвания, доминиращи идеологии, политически наративи, разпространени модели на междуполови отношения и т.н.
6. Възможности за анализ на злоупотребите със задкулисните (популистки или незаконни) методи за натрупване на политически капитал.
7. Мястото на цялостната концепция за политически капитал в теорията на демокрацията. 8. Мястото на мултикултурализма, политическата коректност и толерантността в концепцията за политическия капитал. Анализ на емблематични казуси на натрупване на политически капитал извън официалните механизми на демокрацията.

#### **Методи на оценяване**

Крайната оценка включва три компонента:

- участието на докторантите в дискусиите по време на курса;
- преценката на всеки докторант за есетата на останалите докторанти;
- оценката на лектора за качествата на предложеното от всеки докторант есе.

#### **Форма на завършване**

Научно есе, на тема, свързана с политическия капитал - избрана от докторанта и съгласувана с лектора. Там, където е възможно, ще се търси връзката на тази тема с проблеми от дисертацията на докторанта.

#### **Допълнителни бележка**

**Адрес на електронния вариант на курс в Платформата за електронно обучение на СУ**

**Препоръчана литература / Препоръчани информационни източници**

*Препоръчана литература:*

**Bourdieu P.** 1998. Social Space and Symbolic Space (1) Appendix: The “Soviet” Variant and Political Capital (pp. 14-18). In *Practical Reason: on the Theory of Action*. Stanford, CA: Stanford University Press.

**Bourdieu P.** 1997. The Forms of Capital. In A. H. Halsey, Hugh Lauder, Phillip Brown, Amy Stuart (eds.) *Education: Culture, Economy, and Society*. Oxford, New York: Oxford University Press, pp. 46-58.

**Booth, J. A., P. B. Richard.** 2015. *Latin American Political Culture: Public Opinion and Democracy*. Los Angeles, London, New Delhi, Singapore, Washington DC: CQ Press. **Bennister, M.** and **B. Worthy.** 2012. Getting It, Spending It, Losing It: Exploring Political Capital . paper presented at the *Annual Conference of Political Studies Association*. **Flora, C. B., J. L. Flora, S. P. Gasteyer.** 2016. *Rural Communities: Legacy and Change* (5<sup>th</sup> ed.). Boulder, CO: Westview Press.

**Hickey, S.** 2005. Political Capital, Poverty and Livelihoods in Africa: The Politics of Influencing Policy. In S. Jones and N. Nelson (eds.), *Practitioners and Poverty Alleviation: Influencing Urban Poverty Policy from the Ground Up*. London: ITDG, pp. 71-84.

**Liu, Z.** 2003. The Economic Impact and Determinants of Investment in Human and Political Capital in China. *Economic Development and Cultural Change*, Vol. 51, No. 4, pp. 823-849.

**Nayden, N.** 2012. Political Capital Conceptualization: Reclaiming the heart of Democracy. Available at: [http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract\\_id=2041998](http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2041998)

**Schier, S. E.** 2008. *Panorama of a Presidency: How George W. Bush Acquired and Spent His Political Capital*. Armonk, NY: M.E. Sharpe, Inc.

**Schugurensky, D.** 2000. Citizenship Learning and Democratic Engagement: Political Capital Revisited. Paper presented at the 41st Annual Adult Education Research Conference. Vancouver: AERC, June 2-4, 2000. Published in Conference Proceedings, pp. 417-422.

Дата	Разработил (име, фамилия, подпис)
	Николай Найденов

